

غارت دیگر باره سازمان تامین اجتماعی و سهم ببری از کارگران موقوف!

امیرجوهری لنگرودی

جمعه ۶ آذر ۱۳۹۴ برابر با ۲۷ نوامبر ۲۰۱۵

از چند وقت پیش به این سو در سطح خبرگزاری های رسمی رژیم ، بین خانه کارگر و وابستگانش در مجلس با وزارت بهداشت بر سر تعلق سازمان تامین اجتماعی جبهه بندی و رویارویی آشکاری دهن باز کرده است. از وقتی وزارت بهداشت، طرح تجمیع بیمه ها را مطرح کرد، عوامل خانه کارگر (علیرضا محجوب ، حسن صادقی) و آن دیگران شروع به مخالفت نمودند. دامنه این مخالفت ها به جایی رسید که در بیست و نه آبان ماه گذشته در سالروز تصویب قانون کار، خانه کارگر گروهی از کارگران را به تجمع در مقابل ساختمان تامین اجتماعی کشانید. نمایندگان نزدیک به خانه کارگر هم طرح تحقیق و تفحص از طرح تحول سلامت وزارت بهداشت را کلید زدند. در این میان وزارت بهداشت ادعا می کند ؛ طرح تجمیع بیمه ها صرفا بار علمی دارد و هدف این وزارت دست کردن به جیب کارگران و تصرف پس اندازهای آنها برای نجات دادن طرح تحول سلامت از ورشکستگی نیست. این ادعا در حالی مطرح می شود که مقامات وزارت بهداشت اذعان می دارند که بیمه ها، قبض های درمانی بیمارستان ها را ماههاست که پرداخت نکرده و کل سیستم درمانی را به خطر انداخته اند. از یکطرف بخشی از پرسنل اصولا نتوانستند، به خاطر این که بیمه ها در پرداخت تعهدات مالی خود تاخیر دارند، دستمزدهایشان را تا این تاریخ بگیرند. از طرف دیگر بیمه ها می گویند؛ علت تاخیر شان که از شش ماه هم بیشتر شده است ، در اینست که دولت به خاطر کاهش درآمدهای نفتی و هزینه های تحریم ها تعهدات خودش را در قبال بیمه ها انجام نداده و پولی به حساب آنها واریز نکرده است . این درحالیست که طرح تحول سلامت ناچار شده در عمل بیمه پایه را برای شش میلیون نفر مازاد بر برآورد، اولیه نیازهای بیمه ای جمعیت محروم از بیمه، تامین نماید . بنابراین هزینه هایش به شدت بالا رفته و پولی در بساط ندارد. در این شرایط تنها جایی که نقدا پول قابل توجهی از محل دسترنج کارگران جمع شده است همان سازمان تامین اجتماعی است . سازمانی که یکبار در دوره مدیریت سعید مرتضوی به تاراج برده شد و به اموال کارگران چوب حراج زدند و دو دستی بخش وسیعی از اموال این سازمان را در واگذاری بیشمار شرکت ها به بایک زنجانی تقدیم نمودند.

امروز طرح تجمیع بیمه ها از یکطرف وسیله ای هست که دولت از طریق وزارت بهداشت، هزینه کاهش سهم سرانه مردم از بهداشت را به شکل دیگری دوباره از جیب محروم ترین بخش همین مردم یعنی کارگران تامین کند. از طرف دیگر خانه کارگر با تاکید بر هدف های وزارت بهداشت از طرح تجمیع بیمه ها با این طرح مخالفت می کند. خانه کارگر می خواهد داریی های سازمان تامین اجتماعی زیر نظر خودش باشد. عاملان این سازمان می دانند که اگر طرح تجمیع اجرا بشود؛ وابستگان این خانه که الان درون تمام ارکان سازمان تامین اجتماعی نفوذ دارند و نحوه هزینه کردن و سرمایه گذاری داریی های کارگران را تعیین می کنند، باید جای شان را به رقبای تازه از راه رسیده بدهند. خانه کارگر در تبلیغات جنجالی، وانمود می کند که به خاطر جلوگیری از دستبرد زدن به سرمایه بین نسلی کارگران که حاصل دسترنج خود کارگران هست، با واسپاری کنترل سازمان تامین اجتماعی به وزارت بهداشت مخالف است، درحالی که واقعیت کاملا خلاف این ادعاهاست. یا آنگونه که در سلسله مقالات تا حال منتشره ام آمده است *** : «همین است که سرپرست وقت

سازمان تامین اجتماعی (سعید مرتضوی) را علیرغم مخالفت بخشی از قوه مقننه بر سرپرست بزرگترین سازمان توده ای می نشانند. مرتضوی نیز به محض دست پیدا کردن در جایگاه مدیر عاملیت سازمان، با دست و دل بازی و با توزیع کارت هدیه میلیونی یا کاپن و وجه نقد به مدیران و معاونان دولت و بخشا نمایندگان مجلس، آنگونه که کارگران در اطلاعیه ای آورده اند: «... در مرداد ماه سال ۹۲ مدیرعامل وقت برای ۵۰ نفر از مدیران و معاونان این سازمان حدود ۶ میلیارد و ۲۴۳ میلیون پاداش در نظر گرفته که تنها پاداش یکی از مدیران ۴۰۰ میلیون تومان بوده است»، افزوده‌اند: «در حالی که سازمان تامین اجتماعی یک موسسه عمومی غیر دولتی است، مدیریت دولتی وقت مالکیت ۱۷۸ شرکت از مجموعه سازمان سرمایه‌گذاری تامین اجتماعی (شستا) را که ارزش واقعی آن بالغ بر ۵۰ هزار میلیارد تومان برآورد می‌شود را به مبلغ ۱۷ هزار میلیارد تومان به بابک زنجانی فروخته است». این کارگران در ادامه یاد آور شده‌اند: «واگذاری انجام شده در حالی است که در سال ۱۳۲۵ دولت وقت بنا بر درخواست سراسری کارگران ایران نخستین بار با تشکیل سازمان تامین اجتماعی موافقت کرد و از آن زمان تا کنون ۶۶ سال است که منابع اصلی این سازمان بصورت بین‌النسلی از محل حق بیمه ماهیانه خانواده ۳۷ میلیون نفری کارگران و بیمه شدگان، تامین می‌شود...» (نامه هزارکارگریارس جنوبی، خبرگزاری دولتی- ایلنا، یکشنبه ۲۹ دی ۱۳۹۲)، عبارتی خانه کارگری ها اگر سر سوزنی به منافع کارگران فکر می کردند همان زمان در برابر واگذاری ۱۷۸ شرکت تامین اجتماعی به شخص بابک زنجانی سکوت نمی کردند. این سازمان اگر دلش به حال اندوخته های کارگران می سوخت به حقوق شصت میلیون تومانی سعید مرتضوی در دوران فرمانروایی ایشان بر سازمان تامین اجتماعی و تاراج اموال کارگران اعتراض می کرد. تشکیلات امنیتی و ضد کارگری خانه کارگر، اگر واقعا حفاظت اموال کارگران دغدغه اش بود، حداقل شکایت کارگران از سعید مرتضوی به خاطر حیف و میل اموال تامین اجتماعی را این طور مسکوت نمی گذاشتند. برخورد خانه کارگری ها در برابر سردوندان کارگران بخش ساختمان در زمینه بیمه، خیلی خوب نشان می دهد که دعوای خانه کارگر با وزارت بهداشت، همواره بر سر کنترل دارایی های کارگران در سازمان تامین اجتماعی است. وقتی می گویند با دست کردن وزارت بهداشت در جیب کارگران مخالف هستیم در عین حال غیر مستقیم دارند می گویند: سازمان تامین اجتماعی مال خودمان است و فقط خودمان حق داریم دست تو جیب کارگران ببریم. بی دلیل نیست که در میان این دعوا، کوچک ترین حرف و کلامی از لزوم وجود نهاد مستقل بازرسی و حسابرسی در مورد دارایی های سازمان تامین اجتماعی که مورد تایید کارگران و منتخب کارگران باشد در میان نیست. اینها به خاطر حفظ کنترل خودشان است که به بهانه سالروز قانون کار، کارگران را به تجمع در برابر سازمان تامین اجتماعی فرا می خوانند و سازمان شان می دهند که تجمع کنند. این درحالیستکه همین وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی بارها به همین قانون کار برای تامین هر چه بیشتر منافع کارفرمایان دستبرد زد و هیچ خبری از نقش و تجمع و دخالتگری خانه کارگر نبود. درست به همین دلیل درمیان این دعوا و جبهه بندی، جا دارد که بگوییم و تاکید کنیم که دسترنج کارگران نه متعلق به وزارت بهداشت است، نه از آن خانه کارگری ها است. دست دولت دلال ها و پورسانت بگیرها از جیب کارگران کوتاه باید گردد. اگر راست می گویند؛ بروند از واعظ طبسی و شیخ محمد یزدی و نهادهای تابعه خامنه ای مالیات بگیریند و سهم بیمه ها را بدهند. دسترنج کارگران متعلق به خانه کارگر نیست. دسترنج کارگران متعلق به خودشان است، باید زیر نظر تشکل های مستقل کارگری قرار بگیرد. کشمکش خانه کارگری ها و وزارت بهداشت یک نمونه تازه از بی حقی کارگران در نظام جمهوری اسلامی را نشان می دهد.

در این میان دهها نهاد و شبکه ریز و درشت شبه کارگری با پایه امنیتی و اطلاعاتی از نوع خانه کارگر- حزب اسلامی کار، شورای عالی کار، انجمن های اسلامی و بسیج کارگری، دواپرحراست کارگری همه و همه به

اهلیت قدرت سیاسی فساد پرور مربوطند. هیچ کدام آنان نباید در این سازمان طبقاتی لانه کنند و بدان دست یابند. همه اینان در طی این سال ها به عناوین گوناگونی دخالتگری خود را در سرکوب نیروی اجتماعی با ظرفیت طبقه کارگر یعنی فاعل اجتماعی جامعه ما به ثبوت رسانده اند. صندوق سازمان تامین اجتماعی ، اداره آن ، حسابرسی ، کنترل و گزارشگری همه جانبه از دارایی های آن باید به صاحبان اصلی اش یعنی طبقه کارگرایران که خود بنیانگزار و موسس این سازمان است، بازگردد . باید همه نگاه های چپاولگر در اداره راهبردی این سازمان که در اساس تامین معیشت کارگران را به وقت نیاز پاسخگوست ، کُور و ریشه دخالتگری شان خشکانده شود. باید همه دارایی های به یغما برده شده این سازمان به صندوق اش بازگردد. خاتمه دادن به این همه فساد مالی در چنین تشکیلات توده ای در گرو به میدان آمدن و متشکل شدن طبقه ای است که از استثمار آنها، سرمایه های نجومی آفریده می شود. تنها همین طبقه قادر است که عمل کننده ، قطع شریان های این مال اندوزی چپاولگران باشد

ما اگر قدرت داشتیم ، اگر تشکل مستقل و سراسری خودمان را داشتیم ، اگر رسانه های قدرتمند خودمان را داشتیم ، در این صورت گروه بندی های حکومتی هم به خودشان اجازه نمی دادند این گونه بی شرمانه برای بالا کشیدن دسترنج طبقه ما کیسه بدوزند. کشمکش گروه بندی های حکومتی برای تصرف دارایی های سازمان تامین اجتماعی هیچ ربطی به منافع واقعی کارگران ندارند. یک صدا بار دیگر می گوییم : غارت دیگر باره سازمان تامین اجتماعی و سهم بُری از کارگران موقوف!

*** سه مقاله در رابطه با چپاول اموال سازمان تامین اجتماعی

چپاول سازمان تامین اجتماعی ، چه می توان کرد؟

<http://www.rahekargar.net/browsf.php?cId=1033&Id=508&pgn=19>

چگونه اموال کارگران به تاراج برده شد؟ - (بخش دوم)

<http://www.rahekargar.net/browsf.php?cId=1074&Id=10&pgn=38>

معجزه ای در کار نیست ؛ نه دولت، نه بخش خصوصی، نه نهادهای شبه کارگری ،

تنها کارگران، صاحبان اصلی سازمان تامین اجتماعی اند

(بخش آخر)

<http://www.rahekargar.net/browsf.php?cId=1033&Id=530&pgn=16>